

VIE NYBE LIE TU VNIKU

„Vie nybe Lietuvniku“
 Išleina kas trečadienį
 Brooklyn, N. Y.
 Prenumerata metams;
 Suvienytose Valstijose ir
 Kanadoje \$200.
 Europoje ir kitur \$2.50
 Prenumerata mokama iš vir
 ūs. Prenumeratos metas
 skaitosi nuo laiko užsirašymo,
 ne nuo Naujo Meta.
 Apgarsinimų prekių klaus
 kif laišku.
 J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS,
 120-124 Grand st.
 Brooklyn, N. Y.

Visuomenes, literaturos ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 22.

Brooklyn, N. Y., 27 d. Gegužio (May) 1908. m.
 ENTERED AT THE BROOKLYN, N. Y., POST-OFFICE AS SECOND-CLASS MAIL MATTER

Metai XXIII.

Gubernatorių rupestis apie Amerikos ateiti.

Idant nepasirodyti nieko neveikiančiais tokiam nelaimingame mete, Amerikos tėvunai sumanė padaryti demonstraciją — gegužio 12 d. susaukė į Vašingtoną Amerikos gubernatorius ir pavadino tą susivazavimą „gubernatorių konferencija“. Pribuvusių tris dešimtys septynių gubernatorių tarpe matome ir neregimuosius mūsų šalies monarchus: milijonierius Kenedži, Hill, taip gi ir keletą ižymesnių mūsų krašto vyrų, širdingai tarnaujančių kapitalui, kaip va: Ruzvelta, Braina, Grejų, Jona Mičelį (buvius anglokasių prezidentą) ir kitus.

Paroda pilname komplekte. Dabar apie jos tikslą.

Tikslas dviejopas: parodyti save Amerikos visuomenei, kad veikia ir išsiiteisint pries visuomenę, kad neveikia.

Kalbėjo konferencijoje be veik tik du milijonieriai: Kenedži ir Hillas, neskaitant prezidento Ruzvelto. Ruzveltas, kaip visuomet, paskendo pats savo žodžiuose. Jis nurodė gubernatoriams ateinančią Amerikai didelį pavojų — pustijasi miškai, džiusta upės ir nusiali agrikultūros dirva. Milijonieriai jam pritare, gubernatoriai pliauškeno delnais ir de javo(!) prieš ateinančią Amerikai „pavojų“.

Nutarta... komisijas, išrinkti komisijas, sutverti komisijas, pavesti komisijoms ištyrineti kodėl nyksta Amerikos miškai, džiusta upės ir nuošlia dirvos. Komisijos savo darbą atliko, išduos atskaitas, kad todėl ir todėl, atspausdins laikraščiuose, žmones skaitys ir matys, kad nyksta miškai, džiusta vandenės, nusiplešia ir nusi plauja į vandenynus žemės derlumas. Skaitys, matys, bet nieko negales daryt, — nes komisijos neatims iš milijonierų šventvagiško kirvio, naikinančio girią; neprivera nugriauti fabrikus ir anglų plautuvės paupiuose, kurie užgriauja upes; komisijos neatgimdyd farmų.

Bet konferencija bus aprašoma, Ruzveltas bus apdainuojamas, kaip naujas ir rupes tingas Amerikos Vašingtonas, o gubernatoriams parvažiuojantiems iš konferencijos ilgaliužiuai laikraščiai medum kelia nulles...

Valžiai tai gerai, gubernatoriams smagu, o milijonieriai — neregimieji Amerikos mo-

narchai — rankas trina iš džiaugsmo: tai davėm medegos 80 ms milijonų gyventojų. Tegul kramto, tegu gérisi mūsų valdžios darbštumu, tegu užmiršta krizio smugius, tegu iki tam laikui nubėga altrusis pakos vanduo ir tegu liaudis kaip nors nutuština tavorais užverstas rinkas, kad galetu mūsų atidaryti fabrikus ir vėl gerovę užydetų!..

Gubernatoriai prizada ir ateteityje kasmet tokias konferencijas padaryt. Labai galinga. Bent per šiuos porą ar trejetą metų, krizio laiku, reikės pasirodyti visuomenei ir padumti jai akis.

Konferencijos gerai. Ir apie Amerikos nykstančius miškus gerai, kad rupinasi. Bet tai buvo laikas jau seniai apie tai atsiminti, bus laikas da ir toliau.

Kodel gubernatoriai ir kapitalo atstovai nepasakė nė žodelio, nepadavė nė menkiausio sumanimo, kaip palengvinoti išsirūšināt klausimų neatidėtinų, klausimų bedarbės, križio?

Ir tamei matosi Amerikos buržuazijos dvasiškasis baugtumas, nusilpnėjimas bankrotas. Artimiausią žaizdą bijo pasirodyti, kaip venešiškas ligonis, o skundžiasi tomis, kurių dar nėra, kurios da neskauda ir kurios ne gubernatorių konferencijomis bus Amerikos išgydytos, bet pilna nacijonalizacija (aptautinimu) Amerikos miškų, vandenų ir laukų.

Liaudies universitetai.

Per daugeli žamtmečių mokslo šaltniai buvo liaudžiai neprieinami. Tie šaltniai buvo slapoje laikomi. Juos sergėjo turtingieji pasaulio luomai, tik jie iš tų šaltnių sėmė gerovę. Žmonės žengė pirmyn, neše kultūrą, plėtė civilizaciją. Bet tuos vienais vasis nusiskindavo keletas. Karaliai, ponai ir kuniškiai valdė aukso raktą, kuriuomi platičiosios žmonijos laime buvo užrakinta, kuriuomi išrinktusios prileizdavo ragauti apšvietimą.

Taip tešesi ilgus tukstančius metų. Prabėgo žila senovė, milijonus žmonelių ji pagulde kapinynuose, nedavusi apšvietę. Atėjo naujovinė galdynė, pabaigoje Vidurinių Amžių (tarpe 1500-1800 metų). Liaudis prabudo. Pradėjo bombarduoti mokslo tvirtovę, Tos tvirtovės duris išlau-

žo, liaudis išsiveržė vidun ir émė godžiai gerti iš mokslo šaltnio. Išmoko skaityt ir rašyt. Kadangi knygos buvo tik rankomis rašytos, todel brangios ir liaudžiai neprieinamos — liaudies išminčiai atradė pigū budą knygas padaryti: išrado spaudomąjā abecėlę. Mokslos atpigo, atradė visur spausdutuvės.

Bet ir tai da plačioji liaudis nepasiekė mokslo gerumą. Minios vargdienių neturėjo laiko išmokti skaityt, ne gėti mokslos eiti. Tikrai dvasiškija pramokinėdavo praščiokelius paskaityti maldas iš knygos. Toliaus net bijodavo jiems leisti moksla. Biblijas atimėdavo iš praščiokelių rankų, bijodami, kad nepradėtų kamantinėti ne taip, kaip dvasiškija nori. Tokie atsitiki-mai da visai nesenai buvo Lietuvoje, ir da yra žmonių, kurie pamena draudimą skaityt bibliją.... Da ir čia stovėjo sargai prie mokslo šaltnių... Valdžios ponai nenurodo, kad vargdieniai apsišvesti, kad perskaitytų istoriją, kad dažinotų, kaip seniai žmonės gyveno; nenurodo, kad prasti žmonės mokėtų geografią ir žinotų, kur ir kaip kiti žmonės gyvena, kaip jie kovoja už savo gerovę, tai yra visgi prieš ponus.

Pilnas liaudis prabudimas ir veržimasis prie mokslo, prie savitarpinio apsišvietimo, užginė pabaigoje 19tojo šimtmecio. Nesulaukdami atsiderant jems mokyklų, žmonės nusivylė valdžiomis, ponais ir savo dvasiškiomis, pamatė, kad iš jų niekuomet gero nesulauks. Ir pradėjo pati liaudis siekti prie pažinties medžio.

Kodel tik dabar, o ne ankščiau žmonės pradėjo trokštinti apšvietimą? Užtai, kad jie buvo neatėję iki supratimo dvių priežaščių: kad mokslos yra galybė ir kad mokslos plėtoja patį žmogų. Amerikos liaudis pirmiausiai pradėjo siekti prie mokslo dėlto, kad čia užginė naujovinė kova už buvį arba kapitalizmo augimas. Cia žmogui buvo reikalinga spéka, kita apgalėti ir pačiam galingu bei turtingu pasilikti. O šitoji spēka buvo daugiau moksle, negu ginkle. Todėl, greta karinių, muštinynių, lenktynių, amerikonai skubinai mokinosi.

Europoje biskų kitokios priežastis žadino liaudį prie apšvietos. Tenai tarpe žmonių pradėjo bujoti troškimas kultūros paragaut, žingeidumas turos sodybas Londono, var-

dažinot apie svietą, atrasti moksles ir knygose atskakymus ant gimstantių galvoje klausimų: kas tai yra svietas, kur jis eina ir kokis jo likimas? Žmonelių atidžiai jieškojo tokį atskakymą religijose. Bet jos neatsakė. Todėl minios puolėsi prie mokslo, kurs viskā išaiškinā, užganėdina žmogaus išalkusios dväsios troškimą. Ir todėl, pagaliaus, Europos mokslos yra daug rimtesnis filozofijoje, Amerikos — praktiko... Bet čia ne tame dažkas.

Kada prasti žmonės pasijuoto esą skirtinga žmonijos klasė, skriausta ir da skriaudžiamā, jie ir Europos ir Amerikos apšvietimo ėroves émė rupestingai išnaudoti savo labui. Jie pradėjo savo ateiciai rupintis. Jie matė, kad sau išganytojais nesulauks iš kitų luonių. Pradėjo jieškoti jojo tarp savęs. Ir atrado — apšvietime.

Svarbiausią roļą proletarijų judėjime, virose šalise loše taip vadinamas „Liaudies Universitetų Judėjimas.“ Mums lietuviams tai reikia žinoti ir ištrauktai sau pamokinimą. Pas mus tės judėjimas nebuvo žinomas po tikruoju vardu, vienos buvo kitoki bandymai — yra iškurtos ir dabar pas mūsų lietuvius amerikiečius dvieji panašios įstaigos: Lietuvių Socijalistų Sąjunga ir Tėvynės Myletoji Drangystė. Tos dvieji draugijos yra niekas kitas, kaip atbalsis „Liaudies Universitetų“ judėjimo pas amerikonus, su tulais pridėjimais platesnių aiškinimų apie taučiuką ir politiką. Rods mes nemokam tikslingai savo tą draugiją išnaudoti, bet tas reiškia ne tą, kad jos negeros, bet tą, kad neturimė patyrimo, prasilavinusių vadovų ir mažai tėmijam, ką apsišvietė Amerikos ir kitų šalių žmonės toje linkmėje veikia.

Liaudis tenuai sparčiai kila draugijoje ir politiškai, kur yra platinama visašališka kultūra: skaityt, rašyt, skaitliuat, piešt, zaist ir tt. Vandinas ten, kur visa kultūra daroma žmonėms prieinama, arba kaip priimta sakyti: popularizuojama. Taip pastebėjo Anglijos ir Amerikos kultūris ir prakilnus vyrai ir moteris pradėjo kurti taip vadintas kultūros sodybas (settlements). Vienu iš pirmiausiai tokius kultūrinių buvo anglų Toynbee Hall (ištark: Hool), kuris pradėjo kurti kultūros sodybas Londone, var-

Iš tų sodybų išejo liaudies rašėjai, sociologai, organizatoriai, oratoriai, muzikantai, dainai, artistai ir tt. ir tt.

Šiandien ne viena iš jų rasiame Anglijos socialistų ir darbo partijos eilėse, net ir parlamente. Sodybų vaikai kruina iš pamatų Anglijos lordonų sostus....

(Toliaus bus).

Moteriszu Darbu Dirbtuvės programma.

Norėdami duot progą Lietuvos kaimo mergaitėms išsilavinti ir pramokti amato, kuris duotų kasnį duonos, užmaنمė įsteigtį „Sviesos“ draugijos moteriškų darbų dirbtuvę, kurioje bus mokoma:

I.

1. Skaityt ir rašyt lietuvių.
2. Aritmetika — 4 veiksmų.
3. Lietuvos Istorija.
4. Geografija.
5. Apie sveikatos užlaikymą.

II.

Siuvinas ir kirpimas.

Sijonai. Jakutės. Vaikų drapėn. Marškiniai. Antklodės (su vata). Jakės (su vata), it t.

III.

Rankų darbai.

Aptavot. Ženklini kryžiai. kais ir išsiuvinėt. Megzt vašuku. Aust juostas lietuviškas. Aptavot ant šilkio ir akomo (bažnyt.).

IV.

Virimas ir ukis.

Kiekviena mergaitė turės išsimokyti praktiškai pati prietaisyt ir išvirti po 15 visokių valgių: kaip tai iš mėnesių 15, iš žuvų 15, sriubų 15 ir saldumynų 15. Beto, visokias vugias, grybus, marinatas ir saldumynus iš vaisių, pyragus ir t. t. Sudymas ir tolimesniams laikui užlaikymas mėnesių: kiaulienos, dešrų, kumpių, skilandžių, ir t. t., versienos kumpių žasienos, jautienos, ir t. t.

Skalbt ir prosavot sausus skalbinus ir krakmolitus. Beto, bus įtaisomi pasikalbėjimai apie mokslo namų uki, švaros, ir tt.

V.

Dienos tvarka.

Kelties vasara ir žiemą 6½ valandą iš ryto, ½ valandos pusryčiams, nuo 7 turi visos mokinės but prie darbo.

Nuo 7 iki 12 siuvinas, kripimas, aptavojimas. Nuo 12 iki 1 pietys. Nuo 1 iki 3 valandos prie vrimo.

Nuo 3 iki 4 tris sykius savaitėje išguldymas teorijos ukiu vedimo; kitas dieną — mokslas rankų darbų.

Nuo 4 iki 4½ pavakariai. Nuo 4½ iki 6½ siuvinas ir kirpimas. Nuo 6½ iki 7 vakarienė.

Nuo 7 iki 8 pasivaikščiojimas.
Nuo 8 iki 9½ vakariniai kursai.
10 valanda gult į lava.

VI

Instojant, turi tureti.

Pašportą. Lovą geležinę. Siaudinių Pogalvį. Antklodę. Marškinius 6. Rankšluoščius 4. Užvalkalus baltus 4. Paklodes 4. Paklodes antklodei 2. Nosines 6. 3 eiles drapanų. 2 bal tu žiurstu.

Prieš išstojant į dirbtuvę, daktaras turės apžiurėt, ar neturi dziovos ir akių ligos. Gyvenimą turės visos viename bute po priežiura tam tyčia pastatytos mokytojos. Pilnas užlaikymas be mokslo 15 rublių ant mėnesio; kurios panorėt užlaikymą iš savęs galėtų duoti produktų virėjai; už darbą mokės po 50 kap. ant mėnesio. Mokslo kuršas tėsis 1½ metų, mokesčis už mokslo 50 rublių už visą kuršą. Pusė mokesčių turi buti išeista, išstojant i mokslo, a kita pusė — už pusės metų. Pradžia mokslo metų skaitysis gegužės 1 d. Priimamos mokinės nuo 16 metų.

Adresas: Suvalkų gub., Senapilė, „Šviesos“ Valdyba.

Lietuviai studentai.

Ne vienam gal teko išgirsti žodį: „studentai, studentai!...“ Kaip švelniai jis skamb! Bet da didesnis malonumas apima žmogų kada pamato jau prislavinusių studentų ir pasiženitusių savo brolių apšvetimui, kada jaunas moksleivis ant savo ateities neatbodamas karštai šaukia į savo brolius: „Darbininkai viso pasaulio, eikime išvien!“ Mačiau aš Rusijoje, kaip studentas išganymo savo brolių geizdamas plaukė per užtinusių upę; mačiau kaip po augštomių kartuvėmis pakaibintas užkimusių balsu šaukė: „mirštu už laisvę!“ ir merkė ramių akis, mislydamas, kad tuomi sumažins vardienio bėdas; mačiau taipgi, kaip jis puolėsi ant nuožmaus kraujų gerio, nepaisėdamas, kad pasutinis daug, daug stipresnis už jį. O! kaip tokie jauni kaičiai augštai yra draugijos iškilė! Tai tautos milžinai...

Ne taip yra su Amerikos studentais, ne taip daro ir lietuvių studentai, revoliucijinės tautos sunūs...

Graži vasaros diena. Užėnu į vieną mūsų išgirtųjų universitetų, kur yra kelios dešimtys lietuvių. Taip, yra čionai ju. Bet....

Pravėrė mokinį duris. Jaunikaičiai mokinasi, — vieni bražioja didelius geometrijos ratus, kiti dirba eksperimentų fizikoje, treti mitriai analizuja chemiją... Sužiuro į mane. Pažinau lietuvius ir pažino mane. Viens šoko prie manęs: „Kur įsiragažiojai?! Tuoj aš tave....“

Taip gentainiai sveikina gentainį....

Nesišalinink, lietuvių studente nuo vardienių, kurie tave užaugino, maitino ir dengė. Atmink, iš kokio krašto tu esi. Tu esi iš ten, kur milijonai pergyvena kruviną revoliuci-

ja už laisvę. O tu, studente, kiek prisidedi prie vargšų laisvės? Kiek tu jiems rašai, kiek tu juos švieti?

Lietuvy, studente! Sergėkis idant tau nepriygtu štieždžiai:

Prakeikis, kurs mokslo ištenggs įgaut. Nenor tamšaus brolio apšvieti....

Ten buvęs.

Išz „Lietuvos Socijalistų Sajungos“ IV susivazaviavimo

Gegužės 10, 11, 12 ir 13 d. atsibuvo Philadelphiaje, „New Academy“ salėje Lietuvių Socijalistų Sajungos metinis susivazavimas.

Atstovų pribuvo 44, nuo šiuo kuopų:

Philadelphia, Pa.: A. Sirutis, J. Bičkunas, A. Zagoras, K. Velykis, O. Leonavičiūtė, A. Velykiutė, A. Bernotas, J. Stirbis, J. Savickas, A. Balturušaitis.

Scranton, Pa.: F. Zivatkauskas.

Pittsburg, Pa.: F. J. Bagotius.

Wilkes-Barre, Pa.: Dr. J. Želvienė.

Newark, N. J.: A. Stanelis, Philadelphia, Pa.: J. Gai galas, V. Preikštės.

Baltimore, Md.: P. Grinius, P. Glavačkas, J. Bulota, J. Denkevičius.

Minersville, Pa.: J. Kavaliackas.

Brooklyn, N. Y.: V. Račkauskas, J. Šukys, J. Šaltys, J. Grinius.

Shenandoah, Pa.: M. Kaupočiutė, J. Rudiminas, M. Vačkina.

So. Bethlehem, Pa.: P. Berukštis.

Waterbury, Conn.: P. Price vičiutė, B. Malinauskas.

Easton, Pa.: J. B. Jusaitis, Passaic, N. J.: P. Norkus.

Mahanoy, Pa.: J. Merkuševičius, V. Žemaitis, J. Buragas.

New York, N. Y.: A. Purvis, P. Narvydas, M. Račiūtė.

Chester, Pa.: J. Augštakalnis.

Nuo rajonų: M. Olyta, V. Narijauskas, S. Danilevičius, A. Antonov.

Nutarimai.

1. Tuojaus atidarinus susivazavimą pakilo klausimas, ar rajonai turi teisę siųsti savo atstovus, jeigu to rajono kuopus taip gi atsiunčia atstovus. Didžiuma balsų buvo nutarta, kad rajonai gali siųsti savo atstovus, nes jie atstovauja tas rajono kuopas, kurios nesuničia savo atstovo.

2. Iš eilės rods dar nebuvę parėjės klausimas apie 13-tos kuopos išbraukimą, vienok kadagi ir 1-ma kuopa dėl to išbraukimo buvo skilusi, — buvo pasidare dvi kuopos ir dabar prisiėjus nuspresti, kuri iš tų kuopų yra tikra 1-moji kuopa ir kurios delegatus reikiaria priimti nuo proporcionaliai sanarių skaičiaus, — pa-

imta peržiurinėti 13-tos kuopos incidentą. Tai traukėsi pabsantros dienos. Duota buvo išsišnekėti abiems pusėms: centro sekretoriui P. Dubickui ir jo šalininkams išreikšti motyvus, dėlei kurių išbraukė, ir 13-tos kuopos atstovams apsiginti.

P. Dubickas nurodinėjo,

kad 13-toje kuopoju buvę koki ten nešvarus išsitarimai apie Marksą ir apie socijalizmą; beto dar prirodinejo, kad iš tos kuopos išėjęs koks ten hektografuotas atsišaukimasis, kuriamas esą toki išsireiškimai, kurių nėra liet. socijalistų programose. Ir ant to pasiredamas jis tą kuopą išbraukęs.

Tryliktoji gi kuopa stai kaip paaškino: Apie Marksą ir socijalizmą išsitarimai esą tyčia perkreipti. Niškas panasių nekalbej. Lapelį gi išleidės tiktais vienas tos kuopos draugas, ir nieko bendro kuopai tame darbe su juo neturėtusi. Tai buvo „juoko darbas“, — kaip jie paaškino ir, dadėjo... intrigų, nes vienas lietuvis socijalistas, iš Pittsburgho tą jų draugą ištraukęs į kokių ten privatiškus susirašinėjimus, nudošomas, kad ir jis esas... „anarkistu“ ir tt. Tu susirašinėjimų dalį Pittsburghietis padavės „Kovai“, kurie ten savo laiku ir buvo apskelbti.

Susivazavimas, nors paviršium, persitirkino, kad tai buvo gana tamsus, kokių tai dviejų ypatų darbas, kurs įtraukė visą sajungą, redakcija ir sekretorių į kokių tai nešvarų tinklą ir kur nukentejo 13-tai kuopas, — nutarė sugražint 13-tai kuopai visas Sajungoje teises, o išbraukimą palaikytį už nelegališką, — nes visas tas darbas ne ant programo, nė konstitucijos pasiremiant padarytas.

3. Potam parėjo ant 1-mos kuopos skilimo. Išsiaiškino, kad didžiuma kuopos priėsta ravo išbraukimui 13-tos kuopos; užtai mažuma, kuri stovė, — ypač išbraukimą, atsiskyrė ir pasivadino taip gi 1 ma. kuopą. Prie mažumos priklausė ir pats centro sekretorius, P. Dubickas, „Kovos“ redaktorius ir administratorius. Ivyko keista kova tarp 1-mos kuopos dviejų frakcijų. Mažuma turejo galybę, nes jos puseje buvo organo redaktorius ir „Kovos“ laukai buvo jai atviri; didžiuos mokesčių pradejo į sajungos išdā nebeprūminet ir neduot jiems vietas „Kovoje“ atsišaukimams į sajungą. Jie pradėjo šauktis kitokiu budu: du sykiu atspausdino kitose spaustuvėse atsišaukimus ir tuos išsiuntinėjo į kuopas. Atsišaukimuose ne visur išdėstė nuosekliai savo reikalus. Vienoje vietoj net prasitarė, kad socijalistai privala ruoštis prie ateinančios Amerikoje ginkluotos revoliucijos. Tas ramiesiams socijalistams nepatiko (nė del pačios prasmės, buvo pastebėta, — bet dėlei išsitikimo ypatoms...). Prisikabino prie šio žodžio ir buvo labai karštai ginčai. Tuli net ant tiek toli nuojo (ir da inteligenčiai), kad visus simpatizuojančius revoliucijoms, viešai išvardino anarkistais ir patare išbraukt iš sajungos...

Apsyvarstęs tą, susivazavimas išnešė šiokią rezoliuciją: „Po ilgų debatų atrasta, jog 1-osios kuopos išsiuntinėtieji atsišaukimai, nors su mūsų programo forma nesutinka, vienok imant į atydą, kad jie buvo rašyti laiku iškaršiavimo ir nenormališkos kovos su centru, Susivazavimas nepri-

duoda jiems svarbos ir palieka be pasekmės“.

Pirmoji gi kuopa tapo pakalsta ant jų valios, su širdiniais beveik visų delegatų linkejimais, kad velei susivienyti ir net tam tikra rezoliucija tapo išnešta, kad susivažiavimas pataria 1-mai kuopai susivienyti. Tuomtarpu abiejų frakcijų buvusieji delegatai tam pritarė ir žadėjo susitikinti.

(Toliaus bus.)

ypatos, kuriuos kreipėsi prie Tamistos, tosios mokyklos reikalo, ir jos nieko nesulaukė. Todėl atsišaukiu per laikraštį ir tikrai draugiškai meldziu suteikti man apie tą mokyklą informacijas, — laišku arba laikraštyje.

Su pagarba:
K. Šeštokas
Riverside str.
Waterbury, Conn.

Tev. Myl. Dr.-tes reikalauose.

New Haven, Conn. Viečine TMD. kuopa, savo susirinkime svarstydamas draugijos reikalus, radome naudingų ir praktišku išleisti Dr. V. Kudirkos raštus; taigi patariam išrinkti tam tikrą komitetą rimkimui tam aukų, ir mės nuo parėmimo medžiagiskai neatiskakom.

Kuopos varde, A. Raižis.

New Britan, Conn. 27 kuopos TMD. savo susirinkime svarstę ir padarė sekantinius nutarimus:

1. Patariame paaukauti iš TMD. išdo \$100 išleidimui Dr. Kudirkos raštui.

2. Patariam ir reikalaujam nuo Literaturos Komiteto, kad pasirūpintų daugiaus išleisti knygelių, idant tokiu budu greičiau butų galima pastumeti pirmyn mūšų brolių apšvetimą ir paukantini juos prie vienijimosi į bendrą kultūrą.

3. Mus kuopos reikalauja, kad Centro Komitetas labiau užsiimtu agitaciją ir gyldinimu TMD. reikalų.

4. Mus kuopos prašo visų delegatų, kurie bus ant 23 SLA. seimo, Scantone, Pa. kad nepamirštų jautriai pasirūpinti ir TMD. reikalais, kad sutvarkyt ir varyt pirmyn apšvetos darbą, kuri ši draugija užsidavusi turi.

27 kuopos raštininkas,
M. J. Čeponis.

Baltimore, M. D. Draugai baltimorečiai! Su šiaisiai pora žodžiu aš atsišaukiu prie jūsų, prikviezdamas susikratyti snaudulį ir imtis už darbo atgaivinti pasilpusią vietinę TMD. kuopelę. Draugai, juk iš jūsų nevienas dar pamena, kaip išsilgdavote išeinančios naujos knygelių, kaip godžiai skaitydavot ją į gavę, kaip ne vienam mūšų broliui keletas vakarų liko neaplankytą smulkę beskaitant TMD. išleistą kuygelę arba lankanties ant kuopos susirinkimų. Daugelis kazyrų lošu nebeatsibuvę, daugelis sykių likdavo nepasigerta, daugelis mielių valandų pasiliuko šeimynoje ir dolerių kišenėje — dėlei vienos — kitos menkutės knygelių. O kieko proto, kiek prakilnumo žmogus įgauna beskaitydamas!

Todėl sukruskim, baltimorečiai, savo kuopelę atgaivint Sukruskim visą TMD-ę pėčiai suremt ir patastyti ją ant jos pirmojo prakilnaus keliuo kurio pirmiaus tai dėlei revoliucijos rėmimo, tai dėlei viršininkų apsileidimo buvo nuslydusi.

Tegyvuoja apšvieta ir susipratimas! Tegyvuoja Tėv.

Myl. Draugystė ir kultura!

Tėvynės Mylėtojas.

Seniai jau pradėjo vailstinti gandas, jog štame mieste bus žydų skerdynės.* Aš tuoniolika tukstančių žmonių buvo prislėgti baimės.

Nuogandžios žinios siubavo apie pasibaisėtinus išmušimus žydų aplinkiniuose miestuose. Aškiai nieks smulkmenų ne zinojo, nes į miestą beveik niekas nebeatvaziuodavo, laikraščiai suvėluodavo, ir negalima buvo suprasti, kas štasis balsias žinias atnešdavo ir platinavo. Bet jos plėtojosi, spėtėsi, buvo gresiančios, nuozmios, pasibaisėtinios; jos sliaze tarpe gyventojų, kaip deesis nuodingų gyvačių ir viska savimi apdengė, viską marino.

Švystelėjo Rusijoje spalio septyniolikta... Prabėgo manifestas, pažadai, revoliucijos nutildymai... Viskas prabėgo, tik liko kerstas ant žydų... už revoliucijos išsiveržimus... Liko baisi teisybė, kuri miniose gimdė drebėjimą laukiant myrio.

Rusijoje yra „ruožas“, už kurio nevalia žydams apsigyventi. Dabar to „ruožo“ pakraščiu patvino pagromai, jie toli prasimų jau už „ruožo“ ir paskandino visą kraštą. Ir kur dar šitos raudones vilnijos nedaėjo, jos dėsiai šiandien rytoj, — butinai dėsiai, atneš myri, audras, siut' ma palaidos minios....

Suspausti baimės žmonės liudnai mąstė apie save ir savo artimus, — apie nežinomus, bet artimus nelaimėje, kančioje ir mirtyje. Jie mąstė apie visą žydų tautą, apie visus šešius milijonus pasmerktųjų išmušimui. Ar kreipiasi į pieštus, ar į šiaurę, į rythus ar į auoleleidį, — visur už daugelio desetkų varstų, už šimtų varstų, ten klokso miestai, miesteliai, gelžkelio stotis, o juose gyvena tiejie, nežinomi artimai, visuomet nuo šio giminimo iki paskutinės minutos nelaimingi, spaudžiam, persekojami. Ir visur dabar juos muša ir naikina, visur dabar girdisi jų verksmai ir dejavimai.... Jeigu jų kiekvienas sudėjavimas butų lašu, o šaukimas rasele, tai paskęstu juose visa žemę....

Ir tie žmonės žinojo, kad nėra jie išeigis, nėra pagelbos; visi pirmesni žveriškumai buvo nieku suliginant su tuom, kas dar prisiartina. Eina kruvinos bangos.

Neapkėsdami savo silpnumo, bėgo žmonės pas valdžias, praše apgyvimo....</

siems, net ir ramiausiemis žmonėms tapo aščiu, kad ateina kas tokis labai bloga, kurio išvengti jau negalima. Ir nors žinojo, kad nuo to būsau negalima pasišlepti, vienok slėpęsi, kavojo. Pomiesta pavidarė keistas iš padukės bėgimais. Kas galejo skubiai krovė savo šiokius tokius daiktus, tankiai pačius nereikalingiausius, o paliko brandesiuosius, ir lėkė ant vakalo. Jau žinojo, kad mušau juos ir ant vakalo, ant gelžkelio stočiu, muša vagonus ir miestuose palei visą „nuo žą“, ir visgi bėgo ant vakalo. Vieni iš priemiesčių bėgo iš miesto vidurkius, o kiti iš miesto nešinosi į priemiesčius. Ir jeigu jau visai ne buvo kur begt, tai pamete savo namus ējo pas kaimynus, tuom tarpu kaimynai, pamete savo kampelį bėgo sumišę šalin, jieškodami kitur prieglaudos... Be pleno, be mislies, be vilties bėgiojo ir metesi, nežinodami kur dingt; bėgiojo, tartum patasi bėgijimas palengvintu nuogandą. Ir taip plačiai išsiliejo tas reikalingumas bėgioti, kad patys ramejė žmonės, patys rimtieji, nors kazi kaip save drasino ir stiprinosi, vienok matydamai kaip kiti bėga, kaip visi bėga, ir jie pagavo tokią baimę, kad emė metyties, šaukti ir dejuot...

Bėgo. Kavojosi. Bet visur buvo baimė, visur baisu. Viskas buvo pavojinga, visur pavojus. Užsiglaudė daržinėje — baisi buvo josios tamybė, ir baisi šviesa kuri per plius veržesi. Kavojosi skelepe — baisi buvo jojo tyluma, ir baisus, buvo gaudimas, kurs ant gatvių girdejosi. Užkope pastogėna — ir baisu buvo tei nai pasilikti, nes aiškiai matėsi jé tenai, kaip svaido žmones iš pastogų, paleidžia juos žemyn galva ant akmenų, ant kiriyų, ant kruvinų gelžgalų... Visur pavoju, viskas pavojinga. Apatiniuose gyvenimuo pavojinga dėto, kad čionai pirmiausiai išlauž muši ninkai, viršutinio da pavo jingiau, nes išbėgti negalima. Diena pavoju, nes šviesu ir viskas matosi; nakti pavoju, nes tamša ir nieko nesimato. Pavoju pasilikti tuo se namuose, kur žydai gyvena nes čionai išigriaus mušininkų abazas, pavoju ir tuose namuose, kur rusai gyvena, nes čionai patys siedai tave papajus. Kaip vi sur yra oras, kaip paliutese vanduo pripilduo visus keliu prasnoikius, taip ir dabar visur išsiplatinė baimė, bangum ta po kiekvienas dalykas, kiekvienas, kiekvienas pakruojimas ir garsas. Kur tik pažvelgsi — visur baimė. Visi daiktai tapo svetimais ir priesingais. Kiekvienu daiktu galima suduot ir į kiekvieną daiktą galima suduot. Ir su lempa gali perskelti galvą, ir į spinta gali mušti tavo galvą. Nuo balkonų gali numesti ir sklepė gali užsmaugt... Ką gali žinot, knom, kaip ir kokioje vietoje tave sukolečys ir su kuom tave apdengs mirtinomis žaizdomis? Gali but tais pačiais penetojais įnagiai žirklemis ar yla, su kuriais per daugelį metų pelnijai sau duonos kāsneli? O gal lietsar-

gi išbadys akis? Gali but tavo pirmagimio mažiuko marškinėliais užverš tavo gerklę! Gal po tavo duktė mergaitė pasimes ant aslos ta vo šventą talesą (žydi poteri ne marškė), kuomet prades jaja žaginti?..

Viskas buvo pavojinga, vi sur baisu.

Baisu buvo vaikščioti ir jūdėti, nes atkreipsi ant saves prieš atyda. Baisu kiutoti, nes tuomet rodysis, jog tyčia pasiduodi. Baisu buti be ginklo, nes su juomi visgi kelintą priešą atsiginsi ar pabaidsi. Baisu ir ginklą turėt, nes neprates jo gerais nesuvaldyti, ji atims užmušėjas ir tavo paties ginklu atims taurę gyvast... Ir iglaude kišenėje koki nosi peili, revolverį arba gryę, žmogus virpėdamis čiupinėjō ginklą, nežinodami, ar tai yra draugas ir apgynėjas, saldus nusiminimo atkeršytojas, ar gal pardavikas žmogžudys...

Godžiai norėjo užlaikyt peili, kaip paskutinę pagelbą, viesinatine vilti, ir vėlai kankino aštri mintis kad jis reikia tuo jau išmest, numest jis kuotliausiai...

Tyliai sedėjo žmonės ir kankinami gyvo faktu, jiess kojo pagelbos svajonėse. Otmislina, jeigu butų dubeltavos lubos! Sau palindai į tuščią juodumą, tarplubin, ten perlantum, iki po namus daužysisi ir plėš... Arba ot jeigu ten, gale kiemo atsivertu marios ir ant jų pasirodytų svetimasis laivas! Sėdai sau ant laivo, atsiyre nuo krašto ir pabaigta baimē!

Bet svajones greitai išsis klaide, lengviau dumū, ir pagalikoda labiau kankinanti tik rybė...
Visur jautési pasalumas iš išdavinai; ir tolimi, neužima mi kampeliai, kuriuose jieškojo pagelbos, staiga vaidino si piktais žabangais. Štai darže, tarpe krumokšlių, duobė. Galten pasišlept? Bet kazi ar nė tenai visu pirmu mūsininkai ipuls? Juk jie žino kad jeigu namai tušti, tai reiškia gyventojai išsislapste po sklepus, po užkabarius. Ir gal pralenkė namus pirmu čiausisi ir pūls apieškoti daržines ir užkabarius, tenai visus ir išmus....

Begt!
Bet kur?
Neispasakomoje baimėje ei na minuta po minutai.
Paslikt, begt. Begt, pasi lik... Gelbtis ar pražut... Abejojimų nžankintas, baimės draskomas, artimas prie sumisimo žmogus staiga pakila iš vietas, ir nepapratis strykniuose peršoka kie mą, bėga, metosi, nusimini me suka ant vietas, girdėda mas pradžiugusios mirties kryštima, ir vėlai lekia atgal, į pavojingą vietą, iš kur pirmiaus buvo bebėgas, lekia tenai jieškodamas atvango...

Ir vėlai nutilė sėdi, prislegti tylumos skala, ir tylėjime vaidentuvė darbuojasi su pasiutusiu veiklumu, plesia baisius paveikslus, kankina ir padrebina. Ar suslames vėjo pakelta popierele, ar su ciužes pastogėjė begančios ka pati žirdis, šimta dešimt sy kui per minutą taksendama, ji stis, kuiios pakelia lengvai į

buti baugino žmogų, šnabždejo jam apie ateinančią nelaimę ir pražutį. Štai kas sušneko, ir vieni apnire, kiti apalpo, trečiems plyšo iš bai mės širdis. Girdis pakrikė vaitojimai, dejavimai, kurti klejojimai, gargaliuojantis kriokimas mirštančio, tamsus, šaltas... Ir ant to garsio atsi liepia kitas balsas, — pilnas kančios, taip jau pilnas mirtinis agonijos ir gestantis. Ir vėl nutruksta... Ir vėl ty la. Ir vėl girdisi popierėlės žlamėjimas ir minkšti kates zingsniai viršumi stogo ir smogiai gatavos ant amžių nutilišties... Ir vėl stojasi akių baisus kruvini pagromo pranašai!...

Tai da tik pradzia pagro mo...

V-tis.

Kodel tu dar nelaisvas!...

(Fantazija).

Aš laisvas...
Taip ir vėl syki laisvas. Buvo bežengiai slidžiu, slidžiu ledų.

Slydau ir puolian... Tik ne visai parkritau... Atsirėmiau ranka... rymoju ir giliai svar sciau.

Ilgai rymoju...
Ir Tu pradėjai pančioti mano sielą. Rakinau ją prie savo uolos. Traukei ją į savo dvilypini kalėjimą... Šviesą, kaip gėguzio dienos, ir tamsą — kaip spalio naktis, kalejimą.

Pradėjai dengti savo čyrus, mano giedrų ir melyna dangų. Norejai, kad aš jo nebematyčiau...
Kaip išalkusis elnis, aš geriau iš tavo sraunaus uplio... Upilio, kurio dugnas pilnas buvo purvų ir išmetų.

Šmékstelejo šešėlis ir lengvai, vikriai nušokavau, kaip pabaidyta stirna, šalin, į žalias lankas...

Tu kaip vanagas buvai man pasigavusi ir, lėtai, lėdai į mano dvasią savo nagas... Aš pajutau skausmą, pasipirčiau iš visų pastangų, ištronau... nuskridau ir pasišlepiau.

Mano žirgai buvo prirošti arti tavo pilies, prie stulpelio. Mane pati vedeisi į pilį. Bet aš patémijau. Tavo pilieji vaidapančius šešėlius... Ir pabėgau, o atrišęs savo žirgus su žukau:

„Šalin žirgai, šalin!... I danas, į dausas“...

„Cha, cha, cha, cha, cha, cha, cha!!!...

Skriskite mano juokai... mano žirgai... Lekite, kaip kolka... Nesustokit, perliskite girių ir skriskite su vėjais ir sykiu su jais skambekite mano juokai... mano žirgai.

Aš laisvas...

Kaip laktingales garsus aidas, vakaro giesmės, ir jų, ir jūs mano juokai, žirgai skambekite.

Kaip rasotas pavasario rytas, kaip migrantis ant žolynų perlai, jūs mīrgėkite.

Kaip zaibas perskelkite tamsą ir kaip griausmas mano juokai man atkartokite:

Aš laisvas...

Aš laisvas...

Noriu — einu; nenoriu — sėdžiu, arba galiu...

Aš laisvas...

Noriu gyvybęs, lempę žibi nu; nenoriu — sukušiu ją...

Taipgi išpylei į mano sielą taukę įvairių masečių... kute-

nių, virk dinančių, dilgi-

nių, džiuginančių ir pyk-

pati žirdis, šimta dešimt sy

kui per minutą taksendama, ji

stis, kuiios pakelia lengvai į

angsti ir sunkiai vėl nustumia į kareišią saltą gelme.

Tu émei dengti ant mano sietyno savo tausią ukanos apalpo, trečiems plyšo iš bai mės širdis. Girdis pakrikė vaitojimai, dejavimai, kurti klejojimai, gargaliuojantis kriokimas mirštančio, tamsus, šaltas...

Ir ant to garsio atsi liepia kitas balsas, — pilnas

kančios, taip jau pilnas

mirtinis agonijos ir gestantis.

Ir vėl girdisi popierėlės

žlamėjimas ir minkšti kates

zingsniai viršumi stogo ir smo-

gai gatavos ant amžių nutili-

šties... Ir vėl stojasi akių

baisus kruvini pagromo

pranašai!...

Tu buvai tapusi mano Par-

nasu, dangu išvėnimu dain-

uotojams. Mano sparnuotas

Pegazas, mano dvasios spar-

nuotas žirgas jau bandė lekti

pas Tave... Bet patémijęs, jog

Tu suriši žmogaus dvasios

sparnus ir taikaisi užmegzt

mazgą, jis papirte savo kar-

čius, suprunkštę, patype ir

apsiukę, kaip vėsulas palek-

atgal.

Tu buvai susitarus su Liva,

— naikinimo dievaite, nudeti

mano Apollo, — mano grožy-

bės reikėti dievaitį; bet Ne-

meza, — keršto dievaitę paty-

rė judviejų suokalbių ir pastojo

jums keliai...

Ir paleista iš svaidoko, jūsų

suokalbio vilyčiaus nuskrido pro

šalį — nepataikė...

Cha, cha, cha... Nepataikė...

Kaip išalkusis elnis, aš ger-

iau iš tavo sraunaus uplio... Upilio, kurio dugnas pilnas

buvo purvų ir išmetų.

Dumos afstovams įgriso

nuobodus svarstymai valsty-

bės reikalų, todėl pradėjo vie-

ni apie kitus „svarstyti“, —

aiškiai išsireiškiant, koliotis.

Pradžia užmegzė garsi juo

dašimčių dirvos druska — Pu-

riškevičius. Jis išskoliojo kade-

tu vadą prof. Miliuką. Šito

draugai norejė Puriškevičiu

atsakyti, bet spalininkų vadovo

Gučkov iškišo į tarpa, už-

glostydamas išsišokinėja

juoda simčiu, o padrausdamas kade-

tus, kad jie ne norėj dūmoje

darbuotis, tik jā ardyti. Užtai

Miliukas pavadino Gučkovą

melagium, o už tai sis pasku-

timis anā pirmajį išsaukė ant

duelius (dvikovos). Laikraš-

čiai plėčiai apie tą išbūgnijo,

dumoje dabar tiek į darbo,

kad spalininkai su kada

taikina savo supykusius vado-

vus. O valstybės reikalus

sprendžia ministeriai, juokda-

Jakaičio „Saulėlė tek, C. M. Veberio, „Marselietė“ ir „Tu es i kaip kvietkelis“ V. Shepsy. Tas dainas vedė A. Jakaitis; ant programo buvo ir 81-mos kuopos choros, bet del kokių tai priežasčių jis nedainavo; dainos vidutiniai nusisekė. Paskiaus atlošta dramutė, „Pirmieji Žingsniai“; dramos turinys pažintas iš dėsčių revoliucijos laikuose Lietuvioje ir gana savyje originališkas bei agitatyviškas. Trumpai pasakant perstatoto Lietuvos vargin-go kampininko gyvenimą dvara; dėlei dvarponio žiaurumą iškiila jo dvare darbininkų streikas; ponas nenori su darbininkais taikintis, bet šaukiasi prie valdžios, kuri atsinnęja kazokus, bet tie... patį poną išplaka ir išrubavoja! Epizodus taip aiškiai nupieštas; kad žiurint į perstatymą, užmiršti, kad teatre tą matai, bet rodosi, kad esi Lietuvioje ir tenai reališkai matai tą viską; tas veikalas visiems patiko, galima spręsti iš triukšmingo ranku plojimo perstatant. Pats lošimas buvo nepuikiausias; bet reikia atminti, kad patys darbininkai tą viską atliko, o ne koki artistai. Reikia dažniaus, kad yra nors geri norai tuom užsiūmti. Turiu priminti, kad ta drama dar tebéra ranakraštyje ir buvė labai geistina, kad autorius pasistengtų ja atspausdinti, vien dėlto, kad ji yra labai tinkama ir lengva lošimui tarpe lietuvių, neturint mums gerai išsilavinusių artystų. Ant vakaro nedaug žmonių prisirinko, bet tur but nuostolio nebus. Ižangos tiketai buvo nuo \$1.00 iki 25 c.

Chicagietis, III.

Meriden, Conn. Peržiurejus laikraščius atrandži tik vienus nusiskundimus ant duruojančios bedarbes. Tas pats ir pas mus. Bedarbių netruksta; jeigu kurie ir dirba tai vos tik gali save apginti nuo bado. O brangumas gyvenimo produktų—neišpasakytas, nors jie mums vartojamas ir užlaikymui mūsų šeimynų yra labai reikalingi. Dar to negana, kad bedarbė žmoneles prislėgė. Da čia nauji mokesčiai išdygo, kurie pirmiausia buvo nesigirdėtis; uždėjō mokesčius ukésams (citizens) po \$2.00, o neesant jais—po \$1.00. Kas juos uždėjo? Na gi vietinė valdžia. Ir už tokį pasielgi ma republikonai ant demokratų ugnia spiauna, kad iš demokratų tapo išrinktas mesto majoras. Bet arčiau prisiūrėjus, tai tik vyliai: abidžių tos partijos lygiai mums nesa naudą. Labai yra reikalingi tavo ir mano, darbininkė, doleriai, kurių mēs ten sunesim tukstančius užlaikymui kaipitalizmo apgynėjų. Kada mēs parėikalausim savo tiesę, išeisim ant streiko ar ant demonstracijos, tai už tuos mūsų dolerius bus surutintos policmonų lazdos ir švino kulkos.

Iš vietinių lietuvių gyvenimo irgi nėra ką gero pranešti; nors mūsų tautiečiams nepatin ka papeikiamis straipsniai bet pagyrinė ligšiol dar negalima surast, nes darbininkų labui nieko neveikia. Yra čia kuo pelė LSS, iš kelių narių, ku-

rie pereita metą gana darbavosi, rengė prakalbas, šaukė išsiųsti į vienintelį darbininkų ryši—socijalistų sajungą. Bet mus tautiečiams rodėsi viskas atbulai. Bedarbei užstojo keli nariai minėtos kuopos persikėlė į kitus miestus jieškodami pragyvenimo; į tą tarpat vietiniai laikraščiai pareikalavo kad jei kas žino kur „anarkistus“, ar socijalistus, kur jie laiko susirinkimus, duotų žinią policijai. Mat čia laikraščiai da antiek gudrus, kad neatskiria anarkisto nuo socijalisto. Tai mūsų tautiečiai patėmė iš anglisko laikraščio, išskirpo tą sklypelį ir atsinešė ant ménnesinio susirinkimo Gedimino draugystes keldami riksma, kad čia esą reikalauja išduot minėtus draugus. Tuojau buvo už klausta draugų: ar išduot tuos savo draugus, kurie lygiai veikia draugystės ir visuomenės labui? Ant to, vieni atsakė, kad: „nepaduosim“, kitis taip gi nutilo....

Dar nors trumpai paminesiu atsibuvusį viešą susirinkimą su prakalbomis, balandžio 5 d. Šv. Kazio drangystė, atlaikei sava susirinkimą, užleido narius, kurie buvo pasivietė kalbėtojų kliubo sudrūtinimui,—kuris jau 4 ri metai kaip miegojo. Vyru buvo susirinkę į 30. Iš karto klausinėjai prasidėjo, kaslink parkvietimo kunigo atlikimui velykinės. Taūtiečiai svarstydamis pereitoje meto pasielgių kūnigo J. Zebrio, atrado kad buvo nepraktiškas jo pasielgimas kad velykinę išklausęs, pignus susirinko ir į kišeniu susidejė, išvažiavo, neapmokėdams ne už bažnyčią vokiečiams. Čia kryptys svarstymas, kad kvesti kuniga iš Waterburio, kuriam atvažiuot ant strītkario tekaštuoją 30 centų. Bet pasirodė, kad tas be 25 dolerių nevažiuoja. Atmetė tą pleną vėl gržo prie savo paprasciausio Žebrio: esą jam kiek loska bus, tai tiek mēs paškirsim; tiek išsirinkim komitetą rinkimui tam tikslui aukų. Nutarta aukų surinkt 50 dol. ir sekaničiai jas į paskyrė: 10 dol. kun. Žebriui, 5 dol. už italių bažnyčią, o likusią dalijant mišinį ir ant ateityt kėtinamų statyt bažnyčios...

Prakalbose kalbėjo iš New Britain, Conn. M. Čeponis; perskaitė naujas tiesas kaip gavimo ir išsiémimo pilietiškų popieriu, aiškino partijų skirtumus, nurodė kad „visos esą lygios“!.. Esą, ir darbininkų partija žada mums aukso kalnus duot, bet tiek žadėjimų tas atlieka. Čia kalbėtojas užsiapartavo tiek toli, kad užmiršo teisybę: darbininkų partija nežada duot, tiek parodo kaip pasiūmt; nes mēs patys ligvaliai pasidibram, tiek nemojam pasiūmt. Prakalbos užsibaigė su šauksmu: „rašykite prie mūsų draugystės, rašykite prie mūsų kliobo!..

Laisvas.

Brooklyn, N. Y. Priminiamas. Rašau, kadangi tai verta žinoti. O kad „Progreso Račelis“ laiko savo susirinkimus kas paskutinį ménnesio nedienį, nuo 3-čios po pietų

Draugelio saleje, 73 Grand st. yra verta žinoti ir juose dalyvanti dėlto, kad tas laikas tampa paverstu tarsi į sveto įdomumų muziejų ir įvairios draugijinės ir moksliškos naujienos esti perstatomos taip gyvai, lyg kad žmogus savo akimis tai matytum. Aparto, ateinančiam susirinkime (31-mą gegužio) bus pranešta ir daugelis iš akyvesnių žinučių, pavyzdin: „Kas užgriebia šią šalį“, „Ką Roosevelt vadina geriausiu ukėsu“, „Kas ir kodėl ardo—panašiai vietiniams, sočialistams“ viešus susirinkimus, „Moters ir politika“, „Luther Burbank ir Daktaras Landone“ ir dešimtis tolygių.

Paduodama, kad smagus nusijuokimas kartais yra net naudingesniu neng nuobudlio pilė. Ir tai, tulais humoristiskais prilyginimais nedėliojo pamegusim: Pavyzdis:

„O kam, Antan, tą šniurą ant piršto nešioji?“
„Nu—gi tai pati užrišo kad nepamirščiau jos laišką išsiūti.“

„O išsiuntei?“
„Ale kas čia. Pamiršo įduoti.“

Ir kelionika jūokingesniu. Todel — atsilankykite. Ir juo daugiau, tuo geriau. „Žinia yra spēka“ anot Bacon.

J. Perkunas.

Marguminai.

Tarpe daugelio stebuklų, kuriuos pastaruoju laiku žmogaus protas pagimdė, reikia atžymeti fotografiskus mėgnimus Dr. Marago, Parizyje. Jis nutraukė fotografišką kameras žmogaus balsą, kurį per padidinant stiklą galima bus skaidyt. Mokslo vyrai dabar jo išradinę plėtoja dar toliaus,— tie bando Marago nufotografuotą balsą panaudoti knygoms. Taip, kad nė rašyti, nė spausdinti neberekis. Stenografiniai taip gi bus nebereikalingi: norėdamas rašyti kam laišką, žmogus atsies prie mikrofonu ir į jį kalbės, ką nori rašyt. Iš tenai gaus gatauoti nufotografuotą laišką iš savo žodžių.

Panyzo tulam Italijos statistikui surinkti štai kokias, iš dalies idomias, iš dalies smulkmenas ir žinias iš tuščias neseniai atsibuvusio Ryme moterų Kongreso.

Buvo viso 447 delegatės: dalyvavę debatuose 446; tylejo tiktais 1, nes jis buvo delegatė iš Milano nebylių moterų prieglaudos; išsimant raportus buvo laikyta 628 prakalbos, daugiausiai ant greitosios ir sykiu bent kelios; kongrese ištartą 329.400.900 žodžių.

Prisiusta kongresan 2.112 telegramų, kuriuose tilpo 240.000 žodžių; prisiusta pasveikinamųjų kortelių 140.000.

Delegatės ištekėjos 26; našles 28; merginų 392; iš tų merginų, dvi dar neturi trisdešimt metų, o 349 kiekviena jau varo penktą dešimtį.

114 delegacijų dėvėjo paprastus akistiklius, 107 liornetus, o 184 padidinančius stiklus.

18 delegacijų nešiojos tabakeres.

7 dėvėjo svetimus plaukus; turėjo fašyvus dantis.

Apskaitoma yra, kad per apskritus metus išeina laikraščių visame svete 12.000.000 (dylika bilijonu) egzempliorių. Ištiesus visą tą popierą ji apdengtų nemažiau 10.450 ketvirtainių mylių; tai bus viso labo popieros apie 781.250 tonų. Jeigu kiekviena egzempliorių paversti į laiko sekundą, tai susidarytų 333 metai. Sukrovus tą popierą viena ant kitos praneštų tas stulpas augščiausį kalną pašaulyje. Daleidžiant, kad susaugę žmogus padeda ant dienos penkias minutus laikraščio skaitymui, mės atrandam, kad viso sveto žmonės per metus išaikvoja ant to tokį laiką, kurs lyginasi 100.000 metams.

PERŽVALGA.

— „Worlde“ pradeda rastis žinios apie prasidėančius darbus. Woonsocket, R. I. gumo dirbtuvės pašaukia 1.500 žmonių; Amesbury, Mass. vilnionių fabrikai, kurinė per kelis ménnesius teidabo po 4 dienas savaiteje, pradesią dirbtį (700 žm.) pilna laiką; Kansas City, po 70 dienų streiko ir bedarbės laukama grįžtant prie darbo 35.000 anglekasių. Ant galio neseniai susitvėrusi „Tautiškosios Gerovės Bendrovė“ (Zr., VL. 20 N „Buržuazija nervuoja“) pažadėjo tikrų keptų balandėlių sniegą—žada nuo birželio 1 mos... darbus, ir net laikraščiuose apskelbė ateinančią birželio 1 mą „darbo gavimo diena.“ Gausių tukstančių darbus.

— Lietuvių dviejų tikėjimų atstovai pradėjo vienas kita doros ir gramatikos mokinčius. „Katalikas“ užsipuolė ant liuterių „Tiesos Draugo“, kam sis Rymo popiežių anarkistų išvadintęs, o „TD.“ (8) stai kaip atšovė: „Nežinia ar „Katalikas“ jau taip pasenęs yra ir akimis neprimato, arba ant proto taip nusilpęs.“ Pasirote, kad popiežius buvo pavadinotas ne anarkistu, bet... antikristu. Todel „TD.“ ir išveda savo krikščioniškam draugbroliui šioki pasergėjimą „Gal „Kataliko“ gramatika ir išrodo, kad anarkistas ir antikristas ir reiškia vieną ir tą patį... o gal but kad kaip dabar Chičagoje apie anarkistus kalbama, tai ir „Kat.“ akise bille koks žodis ir laikraštyje pasirodo ir skaičiuoti: anarkistas.“

Mokinčių, vinentučių: mokslas yr šviesa....

— „Lietuvos“ 20 N tulas M. U. atnaujina jau seniau pasakui-kuriuos lietuvius amerikičius kilusį sumanimą, tik tai da neplačiai laikraščiuose kalbėta—ižvezdinti tautišką išdą, į kurį tautos reikalamas buitu renkama aukos pardavinių neįvertinti tam tikras tautiškai išdaukinti. Neplaukinti laikraščiuose išlaužė ledus, iš kurių pasirodės vanduo nuplovė laukus, takus ir pievas ir kriokalinas, kad suėmimui tą auką, arba to išdo kontroliavimui butų išrinkta tam tikras komitetas iš atstovų nuo visų Lietuvos ir Amerikos pirmeivinių laikraščių.

Vietines žinios.

Brooklyn lietuvių su manytasis, visos Amerikos lietuvių susivažiavimas regis jau bus įvykintas. Pasutiniame Br. Liet. Apšvietos Dr-tės susirinkime jau apkabeta visos tam reikalui smulmenos ir paskirta susivažiavimui laikas 12, 13, ir 14 birželio.

Iš Lietuvos.

Didvyžiai. (Vilk. pav.) Balandžio 6 d. dvare prasidėjo visuotinas darbininkų streikas. Reikaluojau išmokėti metų neatiduotą algą ir ordinariją ir prašalinti visiems išsisių urėdą. Darbuotojai laikosi gerai. Ponas nerimauja, buvo pas pavieto viršininkų vargšas pasiskustę: bet turbut nieko nepešė, nes raičiai streikai pripažinti ir valdžios.

Naumiestis. Vienas ukininkas, J. S., gavo du laiškus, vieną „cicilikų“, kurie norėdami pelnyti, prisdengė socijaldemokratų vardu.

Štai koki vienas tų laiškų.

„Tegul bus pagarbintas Jesus Kristus su tamstos atsakiniu ant A. A. Amen. Siunčiam mės tau antrą laišką, kodel tamsta, neatsiteisei, ba mės girdėjom kad tamsta, kad tu laišką priėmės nuo mūs draskės, lyg katė nėdra. Bėg pas „Pralotą“, ar tu misilių kad „Pralotas“ už tave atsiduos. Už tavo šitokį nusidėjima, tai mės pažiurėsime. Davėm mės tau nedėlią česo atsūst, o dar jau du mėnesius. Gauni dabar nedėlią česo, jeigu nenorejai gražumą, tai galėsime pýktis. Tai už tokį tavo darbą. „Pastorok“ mums 20 rub. oprič P. P. jeigu neatsiteisi i nedėlią česo, tai mės pažiurėsime, tamsta—per ponsesi. Ant to mes pasirašom.

Socijaldemokratų partijos nariai tą, ką prašėm 20 rub. tai mums reikėtų už žygį, mės mislijam, atsiteik su P. P. tai tamstai atliks 20 rub. kisnėj, o atsiteisti vis reiks. Jeigu neatsiteisi tai mės pribusim pas tave namie, ba mūs neiškasavosite. 1908 m.“

Kaunas. Krata. Balandžio 17 d. padaryta krata skaičiuo mylėtojų draugijos knyge. Paimta 135 knygos.

Kovarskas. (Ukmergės pav.). Kovo 27 d. atvyko į Pivaro kiemą žandarų oficierių ir suėmė senuką Pivara 70 metų, jo dukterių ir ant rotojus nugabėno juos į Ukmergės kalėjimą. Neaplenkė ir kitų kiemų, jieškojo ginklų. Rado vieną moteris, nes vyrai seniai Amerikoje.

„Žarija.“

Vilnius. (Mūsų korespondentas). Gražus puikus pavasaris, tarsi savo meilės ir karščio sparnais apglėbė visas Vilniaus puikias pakalnes, nutirpinę sniegą, išlaužė ledus, iš kurių pasirodės vanduo nuplovė laukus, takus ir pievas ir kriokalnas patekės Nerin, susimaišė su daugybe srauniai tekančio vandenio ir manduliuoda mas nutekėjo jurių link. Saulėtė svystelėjo savo šiltus spindulius leisdam, žemė at-

silo, pievos ir girios sužaliaavo. Puiku, laiko turint, užsilipus ant aukštojo Vilniaus kalno pasidairyti į visas puses to garaus istoriško miesto, to Lietuvos—tėvynės sostapilio, kurio pamatymas sukelia kiekvieno lietuvių širdyje karštą tėvynės meilę, kuri tik vienintelė ramina—gaivina lietuvių, iš visų pusų prispausta ir nuskriausta. Bet kartu kyla nuliudimas skaudus nuliudimas, kad tas Vilnius, tas Lietuvos širdies gyvonyms pilnas slogintojų...

Tie mūsų sloganų, trukdydami abelą judejimą uz laisvę, stumia į prapultį lietuvius, verčia išsižadeti savo tėvynės ir kalbos, trukdo lietuvius—veikėjus kiekvienam žingsnyje. Tai visą matant liudna ir graudu. Dar liudniau darosi, matant, kad valdžios tarnai dirba savo pragaištingą darbą su didžiu pasiekimui, o mūsų lietuvių veikėjų, tas mažas burelis, prislegti didžiai skursta, niekuo negali kankinamai tėvynei pagelbėti.... Svetimtaučiamas dar biski geriau klojasi. Pavyzdziui kad ir paimiti laikraščius: rusiški išeina Vilniuje du dideli dienraščiai, lenkiški taip-pat du dideli, žydiški taip-pat, o lietuvių vienintelis „Vilniaus Žinių“ laikraščis vos-vos laikosi, tarsi ant „vištostojos“, kuri taip-pat braška ir, gal tuoju paštu...

Teatrai, cirkai ir maži teatrėliai—da tebéra rankose rusų, lenkų, o žyd

Pazvelgus atgal.

SOCIJOLIOGIŠKAS ROMANAS

Eduardo Bellamy.

VERTĖ

Pranaš Siulelis.

(Tasa).

prietaisas.— Tokiam nepaprastam padėjimui ir susijudinimui tamstai esant, yra reikalingi nervų sustiprinimui vaistai, ir niekas nėra taip gerai tamatsakantiu, kaip miegas.

Atsimings, kas atsitiko su manim tą patį ryta, aš nusprenžiai paklausyti jo patarimo.

— Gerai, — atsakė jis, — tai aš užstatysi telefonu ant aštuonių valandų.

— Ką jūs norite tuom pasakyti? — paklausiai aš. Jis išaikino man, kad pasidėkavojant pritaismyni laikrodžio mechanizmo, kiekvienas pagal savo norą gali buti pažadintu su muzika iš miego katę valandą tik panorės.

Aš dabar jau buvau persitikrinęs, kad mano senoviskoji nemigos-liga pradėjo mane aplieisti, ir kad aš palikau visas tas kankynes užpakalyt savę devynioliktame šimtmetyje, ir ši kartą, nors aš visiškai neėmiau jokių vaistų nuo nemigos, vienok kaip ir pereitą naktį, kaip tik mano galva dasilytėjo priegalvio, aš tuojuas užmigau. Aš sapnavau, kad aš sėdžiu ant Abenseragų*) posto, išklimingoje Algambros salėje, kur aš puotau su savo viziriais ir pašomis, kurie ant rytojaus turėjo vesti arabus į karą priešais ispaniškus šunis — krikščionius. Oras, fontano tryškimui darėsi malonai vėsum, visur buvo pilna gėlų ir žiedų kvėpimo. Keletas šokinėj, su apvalnomis formomis ir jauniomis lupukėmis, lipšnai škinėj, prisitaikydamos prie cimbalo ir stygos instrumentų muzikos. Pakeldamas galvą augštyn galeriją link, aš išvysdayau laiką nuo laiko, žvalgosi gražiausioji karaliaus garemo pati žemyn į susirinkusius šauniausius jaunikaičius ir arabų ricierius. Garsiai ir garsiai skambėjo cimbala; meliodija vis labiau šėlo, kol pagaliaus tyrlaukio vaikų, arabų kraujas nebalėjo ilgiu iškėsti ir tie juodbruviai kavalieriai pašoko ant kojų, tukstančiai kardų švestėjo, ir šauksmas „Allah il Allah!“ (Dievas yra Dievas) praskambėjo po salę ir pažadino mane iš miego. Buva jau šviesi diena, ir elektriška muzika žaidė rytmėtinį turkų maršą.

Sėdžiant prie pusričių aš papasakoju šeimininkams apie savo sapną ir dažinojau, kad tai visai neįdomus pasitaikymas, jog mane prižadinusi pjesa, buvo tas patai maršas, kuri sapne girdėjau. Meliodijos zaidžiamos pabudimo laiku visuomet buna tokios originaliskos, pilnos gyvumo ir įkvėpimo.

— Beje, — patemėjau aš, — štai mės dabar vis kalbėjome apie Ameriką, o aš dar nepaklausiau tamstų, ar taip pat yra persimainę gyvenimo sąlygos ir Europoje. Ar persikeitė draugija ir Senamjame Sviete?

— Žinoma, — tarė Dr. Lit. — Didelės Europos tautos, o taipogi Australija, Meksika ir Pietinė Amerika dabartiniame laike turi sutvėrė savo pramonijos respublikas, panašiai kaip ir Svinystose Valstijoje, kuriose iš prasidėjo to judėjimo evoliucija. Draugiški prietinkiai ir susinešimai visų šių tautų yra apupinti liūosa federališkosios sąjungos forma, tačiau dabar išsiplatinuoju po visą pasauly. Tarptautiška suprantama, kad tankiai yra nesutekliai knygų ir ką kaslink kitų dar atsilikusį giminių, kurios skirtumai tarpe jeigos ir išeigos, po suvedimu vienok laipsniškai ir sparčiai lavinasi ir bresta prieatskaitų tarptautiškoje taryboje; bet tie skirtumai bendro visasvetinio sugyvenimo. Bet kiekviena paprastai, nebuna dideli. Bet koki jie ten nebutyti tauta savo vidury turi pilnā savyvaldą ir gali savo tarybai reikalaujant, jie privalo buti atlyginami kaip tiskai elgtis.

— Kaip gi jūs varote prekybą be pinigu? — paklausiai aš. — Viduriniuose savo krašto mainuose jūs galite apsicieti be pinigu, kaip jau aiskinote; bet susinešant su kitomis tautomis jums visgi pinigai reikalingi.

— O, ne! pinigų nereikia ir mūsų tarptautiškuose susinešiuose. Kuomet prekyba su svetimtaučiaisiai buvo privatinių vertėivų vedama, tai pinigai buvo reikalingi parankesniams atsilyginimui už tavorus. Dabar gi prekyba yra visos tautos dalykas. Dabar visame pasauly pirklių atsiras gal koku tuzinias, ar apie tiek, ir jie veda prekybą po visų tautų sąjungos tarybos priežiura; prekybos sistema yra labai ištobulinta, kad visai neilgą laiką pažiurėjus į knygą, galima permatyti viso sveto pirklybos reikalus ir matyti, kaip jie stovi. Žinoma, jokių mūtyt ant rubėzių dabar nėra. Tauta partraukia tik tokius prekius (tavorus), kurie visuomenės yra pripažinti, jei ir leidžiant ateiviams atvykti ir apsigyventi, jiems už gerus ir reikalaujami. Kiekviena tauta turi būrą apskieitimui prekius su kitomis tautomis. Pavyzdžiu, amerikoniškasis biuras, apskaitliauves kad tiek

*) Abenseragai, pusiau pasakiška arabų kilta giminė, net ant sosto pretendavusi. Tai buvo penkioliktame amžiuje, kada Ispanija valdė arabai, Abenseragų giminė buvo labai galinga, jos bijojo net karalius Zigris. Todėl užkvietė visa giminę Algambros palocių ant puotos ir pasalangai išskerde.

ir tiek bus per metus reikalinga iježti iš Prancuzijos prekių, pasiūnčia ant tiek užstelialiavimą į pranzeniškai biurą, kuris prisiūnčia savo prekius į mūsų biurą. Tokiu pat budu yra atliekama ir su kitomis tautomis.

— Bet kokiu budu yra padedamos kainos ant svetimtaučių prekių, jeigu nebėra lenktynių?

— Apstoliutus prekius kiekviena tauta pristato kitai tautai už tą pačią kainą, už kokią parduoda ji ir savo piliečiams. Tokiu budu yra išvengiami visoki mesusipratimai. Žinoma, nė viena tauta nėra priverciama pristatyti kitai tautai savo darbo vaisius, bet tokis visapusinis apsimainymas yra daromas abelnai naudai. Kada kiekviena tauta vienvalios pristatinėjavo prekius viena kitai, ir kada kuri nors ko nebe reikalauja, tai apie atsitikusias permanentas turi perspēt viena kitą.

— Bet kas butų, jeigu tauta, turinti monopolinį kokių nors savo krašto išdirbinių, atsisakyti duot kitom statoms, arba kokiai nors vienai tautai —

— Panašaus atsitikimo dar niekad nebuvu, iš atneštų didesnė blėdi atsiskiusių tautų, negi reikalaujančiai. Istatymai reikalauja, kad kiekviena tauta vesty prekybą su kitomis tautomis visame kaimant lygiu pamatu. Panašus atsitikimai, apie kuriuos paminėjote, atimtų tiesą nuo prasikaltusios taurės kokius nors susinešimus su kitomis tautomis taigi bijotis tokio atsitikimo nėra ką, nes jis negali atsitikt.

— Bet daleiskime, — tariau aš, — kad tauturėdama sauno rankose monopoliją ant kokie nors produkto, kurio ji išveža dangianegu pati suvarja, pakels jo kainą į tokiu budu, nepertraukdamas pristatymo ir pasinaudodama tuomi, kad kaimyna butinai to daikto reikalauja, užkelks kainą; jos piliečiams, teisybė, prisiečių daugiau mokėti už tuo prekius; bet abelnai, kada į užrubeži išvežama dangiau, tai jie turėtų tokią naudą, kuri šimteriopai sugrąžintų jiemis juų kišenių nuostolius.

— Kada jūs dažinosite, kokin budu dabar yra uždedamos kainos ant prekių, tai patis pamatusite kad tokai pakelimas kainos yra negalimas, išskiriant kada už tą ar kitą išdirbinį kaina pašoksta naturališkai dėlei darbo pasiskunkinimo arba medegos pabrangimo, — atsakė Dr. Lit. — Tie pamatai yra pripažinti netik tautoje, bet ir visame svete. Bet nežiurint į tą, yra pas žmones supratimas bendrumo reikalų, koki jie ten nebutyti, tautiški ar tarptautiški, ir mūsų draugiai taip yra persitikrinusi apie paikumą ypatiškojo pelno, kad tainistos išreikštai abejojimai visa neturi pamato; mės neprivalome bijoties kokio begėdiko pasielgimo, koks tik jūsų laikuose galėjotis atsikipti. Jūs turite suprasti, kad mės žengiamos pirmyn, prie galutinio susivienijimo viso pasauly valstyjų į vieną tautą. Tas, be abejonių, bus paskutinės drągijos forma, kuri atneštų jau didesnę naudą, negi dabartinė sistema susijungimo lygiu valstyjų. Pako kas, mės dabar ant tiek esame užgančinti esančia sistema, kad noriai paliekame savo pranokejamus išykldinti tą pleną. Vieni dagi mano, kad iki to plenukiniui mės nedagyvensim, — todėl, kad federačių sistema yra netik ką laikinu išrišimui svarbu klausimo apie susitaikymą žmonių draugijos, bet išgeriausiu galutinu jos išrišimui.

— Ką gi jūs darote, — paklausiai aš, — kuomet tautų atskaitose knygos nesutinka? Daleiskime, kad mės išvezame iš Prancuzijos daugiau, negu išvezame iš.

— Gale metų yra peržiurima knygos kiekviene tautoje. Jeigu mums Prancuzija skolininga, tačiau mės turbut kalti kokiai nors kitai tautai, kuri Prancuzijos taryba prižiuri ir rėdo savitarpinius tautų susinešimus tautų susinešimų kaita ir tt. einasi linkui visų kitų tautų ir prekybą tarpe sąjungos narių ir juų abelną politi. Suprantama, kad tankiai yra nesutekliai knygų ir ką kaslink kitų dar atsilikusį giminių, kurios skirtumai tarpe jeigos ir išeigos, po suvedimu vienok laipsniškai ir sparčiai lavinasi ir bresta prieatskaitų tarptautiškoje taryboje; bet tie skirtumai bendro visasvetinio sugyvenimo. Bet kiekviena paprastai, nebuna dideli. Bet koki jie ten nebutyti?

— Bet kokin budu jūs sulyginate nesutekliai išsiseiti savetimos tautoms skolas, jeigu neturite pinigu?

— Skolas ir nesutekliai tautos atsilygina svarbiausiai savo produktais, išdirbiniais. Tautos susitaria iš anksto apie tą, koki produktai ir kiek jų galima priimti atsilyginimui už skolas.

— Dabar aš norėčiau tamstų užklaust, kaip jūs žiūrite ant ateivystės? Jeigu kiekviena tauta yra susiorganizavusi į augštą pramonijos drągiją išsumonopolizavus visus šalies išdirbinius, tai dagi prekius (tavorus), kurie visuomenės yra pripažinti, jei ir leidžiant ateiviams atvykti ir apsigyventi, jiems už gerus ir reikalaujami. Kiekviena tauta turi būrą apskieitimui prekius su kitomis tautomis. Pavyzdžiu, amerikoniškasis biuras, apskaitliauves kad tiek

ir tiek bus per metus reikalinga iježti iš Prancuzijos prekių, pasiūnčia ant tiek užstelialiavimą į pranzeniškai biurą, kuris prisiūnčia savo prekius į mūsų biurą. Tokiu pat budu yra atliekama ir su kitomis tautomis.

PIRMOJE GEGUŽES SAPNAS.

TEISYBĖS APYSAKA.

VERTE

Ant. Skruzde.

(Tasa.)

ne tykiai mės švenčiame. Tada mūsų šventė visai papraptų. Mės švenčiame ją atvirai dėltą, idant parolyti buržuažijai*) savo speską, savo armijos galybę. Gegužės pirmoje, kada prazysta pavasaris, darbininkai turi aprekštīti drągijai savo tiesas, turi parodyti mūrą, kad ir jie pavasario grožybių reikalauja; turi ižnuoduti buržuazijos gyvenimą ant visos vasaros.

Kada desėtkai tukstančių darbininkų pereina gatvėmis, tai pamatę tą armiją sudreba visi prispaudėjai, visi darbo žmonių priešai. Mės švenčiame mūsų šventę kasmetas dėltą, idant parodyti drągijai savo careivius pasirengusius apginti savo gyvenimui tiesas iki tolai, pakol pavasario Saulės neprašvis visiems vienodai, pakol jis neapšvies tamšią kasylių ir rudinyčių, kur šimtai žysta mūsų drągai; pakol jų šviesa neišnaikins draugijoje viešpataujančios ieteisybės, kuri atgabeno žmonijai skurdą, badą ir nūsy serėmis bei dukterims gėdą... Šitių kareivių iešdarbininkų klėtos vėliau; ant jų buržuazijai kaito savo viešpatavimui mirties nuosprendį. Mūsų laugai eina ramiai, žengia išsidžiai; né policija, né kas kitas gali jiems trukdyti atvirą šventimą tai pavidelės dienos: tai mūsų tiesa, mės tą per kovą aimėjome...

Darbininkai klausėsi karštoss belgiečio kalbos ir ugo jų dušioje siela. Taip linksmai jie rengesi prie ventės giroje ir štai šitas šventimas žmonių jiems valba, kad tai yra ne tas, kad tokia šventė yra nekiekis, kad tamšios girių tankumynė—tai prasas bus didelės darbo šventės papuošimas.

— O žandara! O kalėjimai! O ištrėmimai! — išsituokėjo darbininkai. — Ar tu žinai tą, ar girdėjai? — jie liudnai ir aštriai belgieti pasigavo.

— Žinau, žinau! Aš žinau, kad su jumis pasielgia, kaip su valkatomis, prigavikais ir piktadėjais. Bet aš iš tą žinau, kad taip ilgiu negalima gyvent. Ir pas mus buvo tokia laikai, kad mus neskaitė už žmones, kada mašinos, galvijai ir mės buvome skaičiomi už lygius. Bet mės kovojoje ir — atsiekiėm. Kova buvo sunki, bet troškimas gyventi, geismas patapti žmonėmis, o ne gyvuliais, viskā padarė, ir mės tapome žmonėmis, o žmogu — spėka! Dabar mano giuntinėje gimsta naujas surėdymas; kova dar ne visai užbaigta, da jis ilga bus, galas da ne artimas, bet jau žiebias naujo gyvenimo aušra, kurioje visi žmonės bus broliai...

Visi tylėjo... Padidus šventimautis žiurėjo kur ai i tolybiu ir tame jo žvilgyje buvo tiek daug drąsos, ie dang vilties į tą naują gyvenimą, kurs atžengia...

— Papasakok, kaip jūs kovojo, viskā apsakyt, nėko neslėpdamas. Nieko! — prašė jis apstožių darbininkų.

— Na gerai. Eikime viešbutin.

Darbininkai iš lėto, tarsi lunatikai, pasiskubėliai linkui ir susėdę tykiamė kampely, pradėjo inknuotis. Tykiai, širdingai plankė belgiečio žodžiai.

Šu įtempta atyda, nepraleisdamas išvienių žodžių, klausėsi jo darbininkai. Ir vėla jie pražado, sukruto ir sujuduo; jie aiškiai suprato savo padėjimą ir savo iždavinius; pirmiaus belgiečio juokas buvo apnaukęs jūjų jaunus, bet dabar jie nusiblaivė atsižinėj, kad viskas jų pačių rankoje tebéra, kad reikia tik nenuoalai ir atkakliai vesti kovą, reikalauti sau eisinių visokiai budais, visokiomis priemonėmis. Juju vaidentuvėje perėjo ilgos eilės belgiečių draugų, kurie kariovo už vieną teisę po kitos; ir augo pas jūsų žausmai, bujo energija...

Tadas gržo jau vėlai vakare namo; galva jam buvo sunki, čelias spiečius išairiaus naujų minčių, jis atsiminė apie pačią, apie proklamacijas, kurios buvo jo kišeniuje ir kurias jis turejo rytoj anksti išmėtyti po dirbtuvės, bet štios mintis, vos blykstelė, vėl dingo ir jų vietą vėl užėmė mislis apie tą, ką pasakojo belgietis. Jis-tarsi pusiau—sapne budamas įėjo gričion, ir neatkreipęs atydos ant murmėjimo pačios, ant jos barimosi, jis kaip javų pėdas sukrito ant lovos ir užmigo sunkum miegu.

III.

Ir jis sapnavo įdomų sapnų. Jis matė tartum belgietis pačem į už rankos ir vedés tenai, pas save, linos ybės kraštą, į Belgiją. Tadas eina paskui į ją žyba širdi koks tai graudus ir kiltas jausmas sukosi jam omenyje, akis plačiai kluoja, tarsi nori viskā aplėbt, ką tik pamatys šiam darbininkų linosuno krašte, šalyje, kur nėra jau despotizmo, kur sunki geležinė liandies ranka sugnuždė vergijos priespanda.

— Na ką tau parody? — klausė Arcas. — Dabar

mės esame Briusselyje, Belgijos sostapilėj.

— Parodyk man viską, apie ką pasakojai, — tykiai atsakė Tadas.

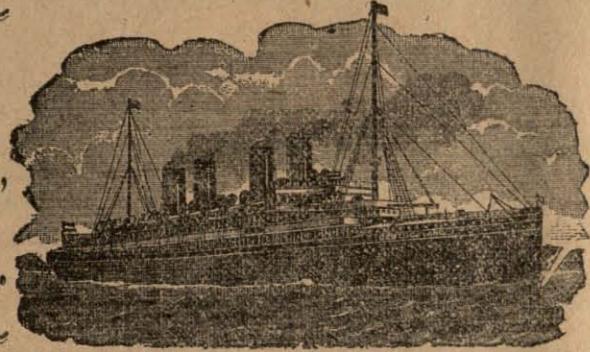
Eina jie bulvaru; į vieną ir kitą galą laksto elektriniai tramvai, visos gatvės asfaltu išlietas, visur švaru, nė dulkų, nė sėšlavų, — tartum kokia nematoma ranka sunaikina susirenkančių žmonių judėjimo purvą.

(Toliaus bus)

DIDŽIAUSIA IR SENIAUSIA LIETUVIŠKA AGENTURA

PARDUODA ŠIFKORTES ir SIUNČIA PINIGUS.

Ofisai

120-124 Grand Street,
BROOKLYN, N.Y.

PINIGU SIUNTIMAS.

Siunčia pinigus į visas sveto dalis, saugiai, greitai ir pagal tos dienos kursą. Norinti siu-
ti pinigus į krajų savo giminėms arba pažiūstams — siusk juos per musų ofisą, o greičiausiai
siungiausiai nėuei, ir ne vien vietiniai, bet ir iš kitų kraštų per čia pinigus siunčia, todėl kad per čia
siunčiami pinigai greičiausiai nėuei.

ŠIFKORTES.

Čia galima gauti šifkortes ant visų geriausių linijų ir greičiausią laivą į kur tik nori išvažiuoti
ar atvažiuoti. Šifkortų prekės čia tokios pat kaip ir pačių kompanijų ofisuose. Čia ir tikietus
ant geležinkelio galima gauti iš New Yorko į pietines ir yakarines valstijas.

Gyvenanti kituose miestuose teip-pat čia gali viską gauti per susirašymą, kaip tai: šifkortes
ir pinigų pasiuntimą.

DIDŽIAUSIA KRAUTUVÉ KNYGU.

Čia galima gauti visokias lietuviškas knygas, kokios tik yra išėjė iš po spaudos, kaip svetis-
kas teip-pat ir maldu knygas.

Rašydami su bent kokiais reikalais visada adresuokite šiteip:

J. J. Pauksztis ir K. Brazys,

120-124 Grand Street,
Brooklyn, N.Y.224 E. Main Street,
Plymouth, Pa."VIENYBĖS LIETUVNIKU",
AGENTAI.

Alden, Pa.

W. Sarpalius.

Baltimore, Md.

Jonas Želvis, 711 W. Lombard St.

J. Luis, 22 S. Green St.

Brooklyn, N.Y.

E. Fromas, 73 Grand St.

A. Diržulaitis, 97 Grand St.

T. Jarmala, 217 Berry St.

A. Jankaukas, 52 Hudson Ave.

Cambridgeport, Mass.

S. Gritz, 541 Main St.

Chicago, Ill.

F. Eismanta, 3252 S. Halsted St.

P. M. Kaitis, 221 Wabansia Ave.

Elizabeth, N.J.

Dom. Boeckus, 211 1-st St.

Montello, Mass.

B. P. Miškinis, Box 124

New Britain, Conn.

M. J. Czeponis, 21 Pleasant St.

New York.

A. Lesniaukas, 144 Houston St

J. M. Danielius, 64 Cansevoort st.

Naugatuck, Conn.

A. Levandauckas.

Scranton, Pa.

J. Petrikis, 1514 Ross Ave

So. Boston, Mass.

N. Gendolis, 224 Athens St.

Waterbury, Conn.

J. Zementaukas, 39 W. Porter St.

Westville, Ill.

V. S. Kreivėnas.

New Britain, Conn.

J. Mažeika, 28 Connerton st.

Turners Falls, Mass.

K. P. Szimkonis, box 671

Shenandoah, Pa.

J. Rudminas, 236 N. West st.

Newark, N.J.

V. Ambrazevycia, 178 Ferry st.

E. St. Louis, Ill.

K. J. Baranauskas 457 Collingsville ave

Pirkite!

Farmas! . Farmas!

Didžiausia Lietuviaška Kolonij Amerikoje pavadinta Nauja Lietuva, 35 lietuvių esame ten nusipirkę farmas, 8 familių gyvenančios ant to farmų. Mes tenu gyvenant kvečiamo, jūs broliai, aplieksite miestus, o ateikite pas mums ant farmų gyvena nematytis prastų laikų. Lauko pas mūs yra keli tukstančiai akru geros žemės visokiemis jėvams, juodžiamis, molis, ir žvirgždas, parduojo prie kiek kas nori akru ant išmokesčiu per 10 metų, įmokėti mažai terėkiai, arti 3 geležinkelio ir prieplat portavo mesto Manistee Michigan, prekės žemos, po \$10.00 už akra. Pasiskubinkite pirkti, kad svetimtaūčiai ne išpirkti. Kas norit pirk farmą atvažiuoti tiesiok pas mane, o aš aprodysiu visas tas žemes dovanai. Adressas:

Tel. 2334 Greenpoint.
PIUKIAUSIA VIETA LIETUVIAMS
pas PETRA A. DRAUGELI.
Skanus alus, gardi arielka, elius, vi-
sokis vynas, kvapnė cigara, ir pui-
kys užkandžiai. Salė dėl mitingų ir
veselių. Nepamirškit šios atsakan-
čiausios vietos, o busi užganėdinti.
73 GRAND STR. BROOKLYN, N.Y.
Palei Wythe Ave.

„Lietuvos Ukininkas“.

Laikraštis skiriamas darbo žmo-
nėms, eina kartą per savaitę, iš Vil-
niavos, Lietuvos.

„Lietuvos Ukininkas“ rašomą apie
ižymiausius Lietuvos reikalus, apie
žemės valdymą, apie valstybių mo-
kyklas ir žmonių laisvę, apie vyriausybės
darbus ir politiką ir tt.

Lietuvos metams \$1.75

Amerikoje metams \$2.50

Ant pamatymo vienas num. 5c.
Pinigus siuškite atstovui Amerikoje
po adresu:

M. J. DAMIJONAITIS,
3252 So. Halsted st., Chicago, Ill.

PLYMOUTH NATIONAL BANK,
East Main st., Plymouth, Pa.
KAPITOLAS.....100.000
PERVIRŠIS.....20.000

Tris procento mokame ant padėtų pi-
nių. Bus išmokėta ant kiekvieno pa-
reikaliavimo. Gerius užtikrinta ur-
diška banka.

John R. Powell, Prezidentas.
John J. Moore, Vice-Prezident.
R. J. Faust, Jr. Kasiuris.

Pirkite!

Farmas! . Farmas!

Didžiausia Lietuviaška Kolonij Amerikoje pavadinta Nauja Lietuva, 35 lietuvių esame ten nusipirkę farmas, 8 familių gyvenančios ant to farmų. Mes tenu gyvenant kvečiamo, jūs broliai, aplieksite miestus, o ateikite pas mums ant farmų gyvena nematytis prastų laikų. Lauko pas mūs yra keli tukstančiai akru geros žemės visokiemis jėvams, juodžiamis, molis, ir žvirgždas, parduojo prie kiek kas nori akru ant išmokesčiu per 10 metų, įmokėti mažai terėkiai, arti 3 geležinkelio ir prieplat portavo mesto Manistee Michigan, prekės žemos, po \$10.00 už akra. Pasiskubinkite pirkti, kad svetimtaūčiai ne išpirkti. Kas norit pirk farmą atvažiuoti tiesiok pas mane, o aš aprodysiu visas tas žemes dovanai. Adressas:

ANTON KIEDIS,

Poaceak, Lake County,

Michigan.

Daktaras Tiesi, Julian Czupka.

Adwokatas ir Notary Public.
Ofisai: 3 N. Main st., Wilkes-Barre,
Pa., kasdien.

First National Bank, Olyphant, Pa.
Panedžiai ir Ketv. nuo 6 iki 7 vak.

Užsimūnu provomis Wilkes-Barre
ir Scranton ir teipgi pas skvairas, pa-
ludijimuis (dovierastis) išrupinu
Rosijoje ir Lietuvoje.

J ir K Broliai Abraiciūai,

Viesiems žinomi jau 22 metai biznise.

Laiko puiku Salinių visokų gerimi-
kaip tai, skanus Alus gardi Arielka vi-
sokis Vynas ir kvapnė Cigarai.

Laiko arkliai ir visokius vėžimus dėl
kraustimo į kur ir kas tik pareikalauja,
Reikale kreipkitės pas savo lietuvius

J. ir K. BROLIUS ABRAICIŪS,
293 Bedford Ave. Brooklyn, N.Y.

Bukie Linksmas!

Muzikantai abelai linksmi, pertai plaukai tu-
rėti storas ilgas ir neslenka ir nera plaskani, per-
taid kad nėra nerviški, užsėlinimas yra geras ir
nevariginis. Bet jeigu tavos plaukai virs minčio
leisidavo nera? Tai vartokis Prof Brundza Won-
derful Hair Greer, kuris žedina vartodamas nė
sigardina, ir aplie pusei milijono padėkavoniu ta-
dardo. Jeigu norite galite atsisiskoti per
laikus bus išsilausta Dykų visi aprasymai, nė
plaukai slenkia ir pliešanių attraidi-
mas, mes gydulės nešūniamas paaveilai ir C. O.
D. nebijokite paraiškai laiką ba noreličiai nė centa
mokėti nė visokos rodas. [Vaistinė Dykų ga-
dite gaudite po adrieni.

J. M. BRUNDZA & CO.

BROOKLYN, NEW YORK

HOTELIS
VIN. DAJNIO

12 W. Main st. Plymouth, Pa.
Užlaiko visokios arielkos, vyno,
skanaus alučio, porterio ir kve-
pentį cigara. Salė dėl draugystės
čių ir šeip susirinkimų.

Reikale kreipkitės pas savo tau-
tieti VINČA DAJNĖ.

VINČA DAJNĖ.

DAJNIO HOTELIS.

A. M. Martus

Jei geri DEGTINĘ,
tai dėl užlaikymo
geros sveikatos gerk

McHenry

nes šita Degtinge
geriausi ir teisingiausi
Daktarai pripažino
už sveikatą.
Ji yra seniausia deg-
tinge. Suv. Valsijose,
pradeta 1812 m.
Pareikalaun jant tems
jaus musinėmis tiesiok
iš Bravoro, delto kad
žmones gantu tikra,
čysta ir sveika deg-
tinge. A.M. MARTUS

Hancock Square, New York City.

60 YEARS'
EXPERIENCE

PATENTS**TRADE MARKS****DESIGNS****COPYRIGHTS &c.**

Anrone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is patentable or not. Terms, \$5 a year; four months, \$1. Sold by all newsdealers. Patents sent free. Oldest agency for securing patents. Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest circ-
ulation in America. Price, \$3 a
year; four months, \$1. Sold by all newsdealers.
MUNN & CO. 361 Broadway, New York
Branch Office, 628 F St., Washington, D. C.

**PUIKIAUSIS SALIUNAS
JONO RAISO,**

Skanus Alus, garsi Arielka, visokis
Vynas ir kvepenti Cigara.

Lietuviai, reikale uželkit pas savo
tautiet, o visada busit užganėdinti.

769 Liberty Ave.

Kampus Shepperd Ave.

BROOKLYN, N. Y.**Lietuviskas Ziegormeistras.**

Siuomis užsiūmam jau 18 metu.

Pranešame lietuviams, kad užsiūmam
duodu jums žinią, kad mes parduodam Sifkortes ant visų
greičiausiu laivu už pigiausią prekę. Esu užtvirtintu agentu ant Linie
North German Lloyd Bremeno; Hamburg Amerikan Line Hamburg, Red
Star Line, Antverpo ir Nethers Lines Roterdamo. Siunciamo pinigus,
kurios jūsų prieteliai gauna į 15 dienų. Musų kantoroje galite sužinėti
lietuviškai ir lenkiškai. Ateikite ir persiliudukite, kad mes per
52 metusko kožu apsiėjome teisingai. Teiposi pardūdame tiketus ant
visų geležinkelio Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot, kad mes priimam pinigus į depositą bankos ir mokam
30 procentus ant metų. Procentas tiki mokam nuo 50 dolių ir vir-

sans, aš kada buvę padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti ir išsimi
gali kožnų dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų, ir nuo 4 iki 8 val. vakare.

DOVANAI TEMYKITE GERA! TIKRAI LIETUVIŠKA, DIDELĖ KRAUTUVĘ

VISIEMS

Pranešame lietuviams, kad užsiūmam
duodu jums žinią, kad mes parduodam Sifkortes ant visų
greičiausiu laivu už pigiausią prekę. Esu užtvirtintu agentu ant Linie

KNYGA „RAISTAS”

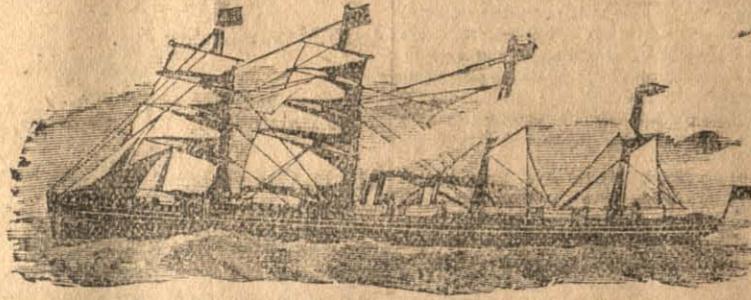
Gaunama redakcijo „Vienybės Lietuvninkų”

RAISTAS. Šioje knygoje yra plačiai aprašyta apie lietuvių gyvenimą Amerikoje, kaip vienas lietuvių — Rutkus atvažiavę į Ameriką patoko į Chicagos gyvuliuojančia ir savo gudrumu suklelė daug truksmo, o kas iš to išėjo. Yra aprašyta kaip Rutkus su Ona apsivedė į kokia jų ypatinguo veseiliu atsibovo. Kniga Raistas verta kiekviename lietuviui perskaityti. Parašė Upton Sinclair. Lietuviškon kalbon versta iš angliskos. Išleido Jonas Naujokas. Puslapiai 355. Prekė \$1.00

J. J. Pauksztis ir K. Brazys,
120-124 Grand st. Brooklyn, N. Y.

**Max Kobre
Litewski i Polski BANK**

40 Canal Str.,—142 Division Str., New York
Filija 81 Grand st. Brooklyn, N. Y.

Prieteliai! duodu jums žinią, kad mes parduodam Sifkortes ant visų
greičiausiu laivu už pigiausią prekę. Esu užtvirtintu agentu ant Linie
North German Lloyd Bremeno; Hamburg Amerikan Line Hamburg, Red
Star Line, Antverpo ir Nethers Lines Roterdamo. Siunciamo pinigus,
kurios jūsų prieteliai gauna į 15 dienų. Musų kantoroje galite sužinėti
lietuviškai ir lenkiškai. Ateikite ir persiliudukite, kad mes per
52 metusko kožu apsiėjome teisingai. Teiposi pardūdame tiketus ant
visų geležinkelio Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot, kad mes priimam pinigus į depositą bankos ir mokam
30 procentus ant metų. Procentas tiki mokam nuo 50 dolių ir vir-

sans, aš kada buvę padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti ir išsimi
gali kožnų dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų, ir nuo 4 iki 8 val. vakare.

DOVANAI TEMYKITE GERA! TIKRAI LIETUVIŠKA, DIDELĖ KRAUTUVĘ

VISIEMS

Pranešame lietuviams, kad užsiūmam
duodu jums žinią, kad mes parduodam Sifkortes ant visų
greičiausiu laivu už pigiausią prekę. Esu užtvirtintu agentu ant Linie

North German Lloyd Bremeno; Hamburg Amerikan Line Hamburg, Red

Star Line, Antverpo ir Nethers Lines Roterdamo. Siunciamo pinigus,
kurios jūsų prieteliai gauna į 15 dienų. Musų kantoroje galite sužinėti
lietuviškai ir lenkiškai. Ateikite ir persiliudukite, kad mes per
52 metusko kožu apsiėjome teisingai. Teiposi pardūdame tiketus ant
visų geležinkelio Amerikoje ir Europoje.

Reikalaudkū priekšo rāsioti i senajį krajų, arba

norėdami parsirauktis iš Tė-

vynės savo giminius, pažystamus, teigti siuždami pinigus, neužmirškite
atsilankyt i L. I. E T U V I S Z K A B A K A ,

W. G. SAVA,

13 S Penn'a Ave. WILKES-BARRE, PA.

Gydulės visada tampa pritaikytas kiekiuviem serganciam specialistai — ateju asabiškai ar laikinai atsišau-

kus. Gydulės išsiuntiamos, po vien Ameriką ir kitas dalis pasaules. Slaptybė užlaikoma. Rašant adresuot:

PIR VEL 100 TUKSTANCIU ISZLEISTA**LIETUVIŠ-****KOS****DAKTARIŠKOS****KNYGOS****VADOVAS****IN****SVEIKATA**

Didžio 208
puslapiai

Nes pirmesnės po 50 tukstančių laidu; kaip būtis lietuvių išnešiojo — po visą pasauly knygas.
NAUJA paskutinė 100 tukstančių egz. LAIDA, su daug pridėjimių ir
išaiškinimų, apie visokias ligas; kaip buti sveiku, nuo ligų apsisergėti, išsl-
sydyti ir žingeidžių paslaptybių žmogaus gyvenimo — pripildyta

Direktorius Collins NEW YORK Medical Instituto.

VADOVAS IN SVEIKATA parašyta aiškių kiekviename suprantančio kalboje.

Ta NYGYDA yra naudinga vyrams ir moterims, semenių ir jauniems, sveikatos o labiausiai serganties.

SITA KNYGA perskaftas, netik mokes, kaip buti sveiku, nuo visokios ligų apsisergėti, bet ir daktariskam mok-
slo apsilisvies, o žinosis kur ir kaip išsigydys serganties. „Vad. in Sveikata“ apart mokslisku išaiškinimui, net su pa-
veikslėmis parodo, subudavojimo žmogaus visas paslaupbytes, lygel placių aprašyta vyru ir moterų lytiškas gyvenimas
iš abiejų pusų, kaip darosi ir kaip buti laimingas.

KAD VADOVAS IN SVEIKATA didelė knyga, tik perskaftas ja, viska
galési atrasti. **DOVANAI** ja kiekvienas apturės, kuris atsiu tik 10 centų
markėms prisiumtimo kaštus.

JEI TEIP SERGI, kad be tikrų gerų vaistų ir be SUMANAUS DAKTARO, negali buti išgydytas, tai COLLINS
N. Y. MEDICAL INSTITUTAS didžiausias ir seniausias Amerikoje, pasekmignai visokias ligas išgydo, nes Jame
darbuojasi daktarai specialistai ant visokios ligų ir vartoja geriausias, tinkamias gyfuoles, pergalėjimui ligos, — su-
teikia sveikatai pagelbą, atsižankus asabiškai ar aprašant (lietuviškai) ligas-nesveikumus, per laiką.

Kad apsiima, tai ir išgydo: VIRUS IR MOTERIS, senus ir jaunus nuo visokios ligų.

KAD TAS INSTITUTAS pasekmignai visokias ligas, paprastas, užsiemis ir paslaptaus užskreiciamas išgydo;
tai ludiūja pačių gydymu laikai, palei daleidimą iš dangeliu talpiname nors keletą.

Išgydyta nuo už-
sendintos ligos

Dr. Agnieszka Daškene
New Rockford, N. Dakota.

Mylimas Dr. SPECIALISTAS.

Dekinas osu už vaistus, kurie manė išgydyti nuo abelio nusip-
nejimo ir jauniystės gyvenimo klaidų nori butų sarmati apreikšt vi-
sa buvusi nelaiminguma, bet ve-
lydamas dėl brolio slaptąguose a-
likimose apturei tykri išgydyma
kad kreipiasi prie juos iš kad viso-
kiem be pašaukimo daktarams
pinigų be naudos nemetytu. Da-
bar as už sveikas ir dratas ant
visų dalių kuno — ius varda visiem
garsinės laikydamos pagodone.

Dr. S. A. Kardulis
719 O'Fallon st. St. Louis, Mo.

Ilgai sirkias inkstu
vidurių ligą, skandē-
jimo kojose, ranko-
se ir sanariuose plan-
učiuose neveikumų
kosejimui su skrep-
tiavimu.

Išgyditas dekingas
ir prisiumtė paveik-
slia.

Juozas Nikelis
251 Cypress ave. Johnstown Pa.

The Collins New York Medical Institute

140. WEST 34 STR.

(art Broadway)

NEW YORK N. Y.

Dėlei atsilankantių asabiškai Ofisai adaras kasdien nuo 10 iš ryto iki 5 po piet; svetadieniais nuo 10 iki 1 val.

Dr. R. MIELKE, rupintojas gydymas.

Gydulės išsiuntiamos, po vien Ameriką ir kitas dalis pasaules. Slaptybė užlaikoma. Rašant adresuot:

16 Baltimore st. Wilkes-Barre, Pa.

Hotelis zemai, o kruančio viršu.

Pries centrali dypa

POWZECZNA STAWA
KRAJOWA
1894

W. SŁOMIŃSKA,

CHICAGO, ILL.

Mano Dirbtive tapo
Apdomana

DWIEMIS MEDALIAIS

ant Kosciuszko Par-

odos už rupestinga,
tei-

singa ir artistišką iš-

dirbimą.

su guodone

W. SŁOMIŃSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.

Tarpe Nertch 9-tos ir 10-tos dienų.

W. SŁOMIŃSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.

W. SŁOMIŃSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.